

Царь Мидасъ.

Дѣца, слушайте, азъ ще ви разкажа една приказка: приказката за царь Мидаса.

Той бѣше царь, който обичаше златото повече отъ всички други нѣща на свѣта.

Единъ день яви се прѣдъ царь Мидаса една фея и му каза: „Пожелай нѣщо, което ти се иска най-много, и азъ ще ти го дамъ“.

— Ура! извика зарадваниятъ Мидасъ. Азъ искамъ всичко, до което се допра, да се обръща въ злато. Ахъ, колко честитъ ще бѣда тогава!

Клетиятъ Мидасъ! Той искаше да стане богатъ. И наистина стана такъвъ.

Той се допрѣ до едно цвѣте, и то стана на твърдо злато; допрѣ се до една ябълка, и тя сжщо стана златна. Поиска да изпие вода, и тя стана на злато.

Пожела да изяде малко месо, но, щомъ като се допрѣ до него, то стана златно.

Най-сетнѣ стана най-страшното нѣщо. Царь Мидасъ погали главата на своята малка дъщеря, и тя стана сжщо на злато!

Клетиятъ царь Мидасъ! Той остана безъ цвѣтя, безъ храна и вода и безъ своята малка дъщеря! Той падна на земята, почна да плаче, и отъ скръбъ възненавидѣ златото повече отъ всички други нѣща на свѣта. Той искаше да си повърне своята мила, малка щерка.

Най-сетнѣ при него се яви сжщата фея и го попита: „Е добрѣ, Мидасе, имашъ ли сега много злато?“ А клетиятъ царь почна да я моли да го лиши отъ силата да прави злато и да му повърне неговата щерка. Неговитѣ сълзи падаха като дъждъ; тѣ падаха върху главата на неговата мила щерка и отъ злато тя стана. Отново неговото малко и щастливо момиче.

Какъ мислите, дѣца: ще поиска ли царь Мидасъ още веднажъ да стане богатъ?

Приспособилъ отъ английски Ц. К.